

การปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีสอน
แบบเอ็กซ์พลิซิท วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 23 เหล่าเสือโก้ก (2)

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

Operational Development of Communicative Conversation Skills in
English by Using the Explicit Teaching Method for Prathom Suksa Five
Students of Lao Suea Kok Educational Network 23 under
Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area 1 Office

จิตติมา สีนปรุ* และธีรวิทย์ เอกะกุล**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์ 1) เพื่อการปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ของการปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ประชากรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียน ในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 23 เหล่าเสือโก้ก (2) จำนวน 11 โรงเรียน รวม 116 คน กลุ่มทดลองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแต่ใหม่ จำนวน 20 คน กลุ่มควบคุมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดุน จำนวน 17 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 10 แผน แบบวัดทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมวัดความรู้ความเข้าใจ แบบบันทึกประจำวันของครู สถิติที่ใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test โดยใช้สถิติ Non-Parametric และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ Mann-Whitney U

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทเพื่อพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ ส่งผลให้การสอนมีประสิทธิภาพโดยครูจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทตามกระบวนการ 6 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขึ้นทบทวนเนื้อหาและตรวจการบ้าน 2) ขึ้นการเสนอเนื้อหาใหม่ โดยครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และสอนเนื้อหาสาระอย่างละเอียด 3) ขึ้นการปฏิบัติ โดยครูให้การแนะนำอย่างต่อเนื่อง 4) ขึ้นการให้ข้อมูลย้อนกลับและวิธีแก้ไข เพื่อช่วยให้นักเรียนได้คำตอบที่ชัดเจนถูกต้อง 5) ขึ้นให้ฝึกโดยอิสระนักเรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างอัตโนมัติ 6) ขึ้นทบทวนรายสัปดาห์และรายเดือน

* ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

**รองศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี : อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2. การเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการพัฒนา พบว่า นักเรียนมีทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเอการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าคะแนนหลังปฏิบัติการพัฒนาวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิททั้ง 3 วงจรปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 77.50 ของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 100

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

Abstract

Operational Development of Communicative Conversation Skills in English by Using the Explicit Teaching Method for Prathomsuksa Five Students of Laosueakok Educational Network 23 under Ubon Ratchathani's Primary Educational Service Area 1 Office The objectives of the research were 1) to study Prathomsuksa Five students' development of communicative conversation skills in English by an explicit teaching method, 2) to compare a learning achievement of the experimental students with the set criteria of the development of communicative conversation skills in English and 3) a learning achievement before and after the development of communicative conversation skills by an explicit teaching method between the experimental and control groups.

The experimental group was taught by the explicit teaching method and the control group was taught by a conventional method. The samples were 20 Prathaomsuska Five students of Ban Taemai School in the school year 2012, derived by a divided random sampling. The research instruments were ten lesson plans for the explicit teaching method in English, the skill tests, the exercises and the teacher's daily records. Qualitative data were analyzed by using statistics and t-test.

The research findings were as follows.

1. An activity of organizing a learning plan by using an explicit teaching method to develop communicative conversation skills in English resulted in an efficient teaching. The method in question was based on six steps: in step one the content was revised and the homework was evaluated; in step two a new content was given with the teacher explaining the detailed objectives in a step-by-step manner; in stage three the teacher gave an advice; in stage four, a feedback and correction were given; in stage five students were given time to do exercises; in stage six a revision was made weekly or monthly. Based on the development of communicative conversation skills by an explicit teaching method, it was found that the students had got more encouragement to express themselves. They had revised the lesson in all steps of the activities. They had a good time practicing, repeating and revising. The explicit teaching method became more efficient.

2. In comparing the learning activities by using the English conversation skill test before and after the development, it was found that the students in study had higher conversation skill than before at a statistical significance of .01. The scores following their learning in three circuits accounted for 77.50% and the students passed the set 100%.

3. Considering a learning achievement between the experimental and control groups, it was found that the former group that was taught by the explicit teaching method had a higher learning achievement than the latter group with a statistical significance of .01

คำสำคัญ: ทักษะการสนทนา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท การวิจัยปฏิบัติการ วิธีสอนแบบปกติ

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสังคมโลกปัจจุบัน เรียนรู้เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมของประชากรทั่วโลก นักการศึกษาของไทยมองเห็นความสำคัญและคุณประโยชน์ภาษาอังกฤษในการบรรจุเข้าไว้ในหลักสูตรการศึกษามาโดยตลอด (จุฑารัตน์ เจริญสินธุ์ 2541 : 1) และจัดให้มีการเรียนการสอนในทุกระดับ ระดับประถมศึกษาเป็นระดับแรกที่มีผู้เรียนเริ่มเรียนภาษาอังกฤษและจัดการเรียนการสอนในขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารโดยใช้ทักษะทั้งสี่ได้ในระดับต้นผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟัง-พูดก่อนในระยะเริ่มเรียนและต่อมาจึงเริ่มฝึกทักษะการอ่านและการเขียนตามลำดับ เมื่อผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในทักษะทั้งสี่ดังกล่าวแล้ว การจัดการเรียนการสอนก็จะเป็นการบูรณาการทุกทักษะเข้าด้วยกัน (กรมวิชาการ 2537 : 8-9) ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลที่มีผู้นิยมใช้กันมากที่สุดกว่าภาษาอื่นๆ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด

จากผลการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนรายบุคคล หรือการประเมินระดับท้องถิ่น (Local Assessment System : LAS) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 23 เหล่าเสือโก้ก (2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ในปีการศึกษา 2552 พบว่ามีค่าเฉลี่ย 36.02 ปีการศึกษา 2553 มีค่าเฉลี่ย 44.27 และปีการศึกษา 2554 มีค่าเฉลี่ย 51.08 จากค่าเฉลี่ยที่ได้อยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับเกณฑ์การผ่านของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 50 แม้ว่าจะยังมีพัฒนาการขึ้นแต่ผู้วิจัยต้องการจะพัฒนาระดับคะแนนของวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟัง-พูด ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นและเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญของทักษะอื่นๆ ปัญหาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะพัฒนาการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการนำการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิทมาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทเป็นวิธีการจัดกิจกรรมที่เรียบง่ายแต่เนื้อหาจากง่ายไปหายากมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา และเป็นกิจกรรมที่ให้โอกาสกับผู้เรียนได้ฝึกการสนทนาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ กล้าแสดงออก เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนส่งผลให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ มีขั้นตอนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะของนักเรียนโดยเฉพาะเป็นวิธีสอนที่มีขั้นตอนและเป้าหมายในการสอนชัดเจน อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ต้องการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานที่ประกอบไปด้วยการฟัง-การพูด อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคมของนักเรียนระดับนี้เป็นไปในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อการปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแต่ใหม่ กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 23 เหล่าเสือโก้ก (2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษใต้ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแต่ใหม่ กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 23 เหล่าเสือโก้ก (2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
3. เพื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 23 เหล่าเสือโก้ก (2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนในการศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 23 เหล่าเสือโก้ก (2) จำนวน 11 โรงเรียน รวม 116 คน
2. ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 23 เหล่าเสือโก้ก (2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจงคือ โรงเรียนบ้านแต่ใหม่ จำนวน 20 คน เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดุน จำนวน 17 คนเป็นกลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งเครื่องมือเป็น 2 ประเภทคือ

1. เครื่องมือที่ใช้จัดการเรียนรู้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับกลุ่มทดลอง และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบปกติ สำหรับกลุ่มควบคุม
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการปฏิบัติการ มี 3 ประเภท ได้แก่ แบบบันทึกประจำวันของครู แบบทดสอบวัดทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อปรับปรุงแก้ไข และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไปใช้ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 23 เหล่าเสือโก้ก (2) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ที่เรียนอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 24 คน เพื่อหาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเพื่อหาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบแล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากพอเหมาะและค่าอำนาจจำแนกสูงไว้จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.29 - 0.67 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.02 - 0.93 พิจารณาค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปอยู่ที่ 0.94

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t - test โดยใช้ Non-Parametric และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติค่า t ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

1. การปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 6 ขั้นตอน จากการใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการหาประสิทธิภาพโดยการประเมินความสอดคล้องผ่านความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ได้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน ใช้จำนวน 3 วงจรการปฏิบัติการ

2. การศึกษาผลการปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท หลังการปฏิบัติการ เมื่อเทียบกับเกณฑ์เฉลี่ยตั้งแต่ ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม โดยมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด ผลการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลังการปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยทั้ง 3 วงจร คิดเป็นร้อยละ 77.50 ของคะแนนเต็มนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยได้ค่า t คิดเป็นร้อยละ 79.16

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาอังกฤษ ให้มีระดับคะแนนทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาอังกฤษ เฉลี่ยร้อยละ 60 ขึ้นไป โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด ผลการทดสอบ หลังการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท คิดเป็น ร้อยละ 77.50 ของคะแนนเต็ม ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาลววิทย์ กรวยทอง (2547 : 82-83) ได้ทำการศึกษาพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหา เรื่องจำนวนและการบวก การลบ การคูณ การหาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหา เรื่องจำนวนและการบวก การลบ การคูณ การหาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 82.78/80.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีทักษะการแก้โจทย์ปัญหาหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิจัยปฏิบัติการ ซึ่งเป็นวิจัยที่มีกระบวนการและขั้นตอนที่เหมาะสมกับการปฏิบัติการสอน ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งด้านบวกและด้านลบ ทั้งที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ นำมาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่กำลังทำการวิจัย ทำให้แก้ปัญหาถูกจุดและทันที่ และสามารถพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ผลการทดสอบวัดทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนสูงขึ้นเป็นลำดับ จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองหลังปฏิบัติการมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนปฏิบัติการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรดา เอียดแก้ว (2548 : บทหน้า) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทกับวิธีการสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ที่สอนโดยวิธีเอ็กซ์พลลิซิท แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ในด้านการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีคะแนนรวมเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 พบว่า นักเรียนที่ได้รับ

การสอนแบบเอ็กซ์พลีซีท หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 79.17 โดยมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวนร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนทุกคนได้ร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลีซีททั้งหมดจำนวน 10 แผนการเรียนรู้ โดยนำความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมมาพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฤทัยชนนี สิทธิชัย และคณะ (2548 : 3) ว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการดำรงชีวิตยุคโลกไร้พรมแดนนั้น การพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนจำเป็นต้องพัฒนาครูและกระบวนการเรียนรู้ควบคู่กันไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการจัดกิจกรรมการสอนในรูปแบบวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซีท 6 ชั้น ซึ่งในชั้นที่ 2 เป็นชั้นสอนและชั้นนำเสนอสาระใหม่ ทักษะใหม่ ซึ่งเป็นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และการสอนไปที่ละหัวข้อย่อย ซึ่งถ้านักเรียนไม่เข้าใจ และไม่สามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการในชั้นต่อไปได้
2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ครูต้องสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่ไม่ตรงจุดประสงค์ของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ จึงต้องนำมาปรับปรุงในวงจรปฏิบัติการต่อมาให้ทันท่วงที
3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบเอ็กซ์พลีซีททุกชั้น ครูต้องมีการวางแผนและเตรียมสื่ออุปกรณ์ ให้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ และต้องกำกับดูแลพฤติกรรมนักเรียนให้ดำเนินกิจกรรมไปตามวัตถุประสงค์ และต้องอยู่เวลาที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบวิจัยปฏิบัติการไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสาระอื่นและระดับชั้นอื่น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
2. ควรนำรูปแบบการสอนโดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซีทในการพัฒนาทักษะการสนทนาไปใช้พัฒนาสาระอื่นและระดับชั้นอื่น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

บรรณานุกรม

- จันทิวา ศรีมะโฮงนาม. การใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2550.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. การวิจัยปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. อุบลราชธานี : ยงสงวนอินเตอร์กรุ๊ป, 2553.
- ประวิต เอรารวรรณ์. การวิจัยในชั้นเรียน (ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ : ประสานมิตร, 2545.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิด การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.